

JAVA-BODE.

NIJWS- HANDELS- EN ADVERTENTIE-BLAD VOOR NEDERLANDSCH-INDIE.

A^o. 1853.

Zaterdag 29 Januarij.

N°. 8

Prijs per halfjaar voor *Batavia* f 12.50
" " " " *Java* " 15.—
" " " " *Buitenbesittingen* " 17.50
De betaling geschiedt vooruit. — Brieven franco.

De JAVA-BODE verschijnt op Woensdag en Zaterdag van elke week, vóór posttijd.

De prijs der Advertentiën met derzelver herhaling is *veel* *dueren* voor de vijf woorden, behalve het zegel.

EXTRACTEN uit het register der besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië.

BATAVIA, den 24 Januarij 1853. (No. 2)

(Staatsblad No. 3.)

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien, van 4 November 1852 la. C. No. 9/788;

is goedgevonden en verstaan:

Hersteljk: Artikel 6 van het bij besluit van 21 October 1851 No. 4 (staatsblad No. 56) gearresteerd model kontrakt la. C., tot overvoer naar Nederland van militaire passagiers der 2 klasse, die hier voege te wijzigen, dat hetzelfde voortaan luidt als volgt:

Artikel 6.

Indien het schip te Bellevoetsluis of te Brouwershaven mogt binnen vallen, zullen de in deze genoemde militairen, onder geen voorwendsel hoegenaamd, aldaar worden ontscheept, maar aan boord moeten blijven tot dat het schip te Rotterdam zal zijn aangekomen.

Ten Tweede: Artikel 2 der bij die kontrakten behorende voorschriften voor de scheepsgezagvoerders, gemerkt la. E, bij dat staatsblad opgenomen, en hier voege te wijzigen, dat hetzelfde voortaan luidt als volgt:

Artikel 2.

Het bedrag der bovengenoemde twee maanden soldij, aan den gezagvoerder, ten behoeve van de naar Nederland vertrekkende militairen, ter hand gesteld zijnde, zal door hem bij aankomst in Nederland worden overgegeven aan den plaatselijken kommandant der zeehaven, alwaar het schip zal zijn binnen gevallen, en voor zoo veel Bellevoetsluis en Brouwershaven betreft, aan den garnizoenskommandant van Rotterdam; zullende de gezagvoerders, ter hunner décharge, het te ontvangen regu voor de afgegeven gelden, met vermelding der namen van de daarbij belangende militairen, aan het ministerie van kolonien behooren in te zenden, hetwelk hun hetzelfde, tot hunne décharge afgeteekend, retourneert.

Extract, enz.

Accordeert met voorschreven register.

Do fungerende Algemeene Secretaris,
DE WAAL.

BATAVIA, den 26 Januarij 1853 (No. 5.)

(Staatsblad No. 4.)

Gelet, enz.

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien, van 20 November 1852 la. A. No. 21/829, te kennen gevende:

is, enz.

Daar Hij, Minister, gemagtigd is om den Gouverneur-Generaal:

1. te bevoegden te doen toekomen, afschrift van het Koninklijk besluit van 31 October 1852 la. H², welks dispositief luidt als volgt:

Art. 1. Aan Nederlanders in Nederland of in Nederlandsch-Indië gevestigd, en die, ten genoegen van Onzen Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië, bewijzen daartoe de middelen te bezitten, kan concessie worden verleend tot den aanleg van spoorwegen in Nederlandsch-Indië.

Art. 2. Geene concessie tot den aanleg van eenen spoorweg in Nederlandsch-Indië zal worden verleend, dan nadat uit een speciaal onderzoek zal zijn gebleken, dat de aanleg van zoodanigen weg, op de aangewezen plaats, nuttig en uitvoerlijk is.

Art. 3. De voorwaarden aan eene concessie verbonden, worden in elk voorkomend geval, tusschen Onzen Gouverneur-Generaal voornoemd en de concessiearissen geregeld.

De overeenkomsten betreffende de te verleenen concessien worden gesloten met Onzen Gouverneur-Generaal voornoemd.

Art. 4. Alle onderzoeken, welke aan zoodanige overeenkomst vooraf gaan, geschieden geheel door of ten koste van de concessiearissen, onder toezigt van het gouvernement.

Art. 5. De aanleg van iederen spoorweg in Nederlandsch-Indië en de verdere werkzaamheden, daaraan verbonden, geschieden geheel door vrije werklieden.

Art. 6. De artikelen 6, 7, 8, en 9 van Ons besluit van 25 October 1850 no. 45, zijn bij het verleenen van concessien, wegens spoorwegen in Nederlandsch-Indië van toepassing.

Enz.

Gelet op staatsblad 1851 no. 6, bij hetwelk het Koninklijk besluit van 24 October 1850 no. 45 is opgenomen.

is goedgevonden en verstaan:

Van het vorenstaande aanteekening te houden.

Accordeert met voorschreven register.

Do fungd. Algemeene Secretaris,
DE WAAL.

Gardona En Castanos,

EEN TOONEEL UIT DEN MEXICAANSCHEN OORLOG.

De straf aan HIDALGO voltrokken, besloot het eerste tijdperk des oorlogs voor de onafhankelijkheid van Mexico. Van dat oogenblik af veranderde het tooneel in de plaats van verwarde volkshoopen traden welgevormde benden op; zoodat, in stede van door de menigte volks in hunne bewegingen belemmerd te worden, de nieuwe bevelhebbers nu kleine maar gedisciplineerde, en in den krijg geharde legers aanvoerden. Men plunderde de steden niet meer, noch verwoestte de oogsten, noch roofde de kudden; aan den handel werd veiligheid verleend en de zaak der onafhankelijkheid telde weldra, dank zij de voorzigtige gemeenschap der nieuwe benden, rijke landbezitters, handelaars en eigenaren van groote hacienda's onder hare voorstanders. Deze betere vorming van het krijgsvolk was een eerste stap tot de staatsregeling. Er ontstonden dagbladen, die onder de Mexicanen de denkbeelden en grondbeginselen door de 18de eeuw in Europa verspreid, ingang deden vinden. Dit was een opmerkelijke afwijking van de afkondiging toe der onafhankelijkheid, de overheersching der onderkoningen bevestigd werd.

Benoemingen. Civiel Departement.

ONTSLAG:

Eervol, uit 's lands dienst, onder toewijding van pensioen J. A. Trouerbach, eervol ontslagen klerk bij de pakhuis-administratie te Macassar.

BENOEMING:

Tot assistent bij den civielen gezaghever in de Lampongsche districten, J. Munk Mortier, klerk bij de directie der cultures.

Militair Departement.

BIJ DE MILITAIRE ADMINISTRATIE.

BEVORDERING:

Tot betaalmester der eerste klasse, adjunct-intendant O. B. F. Immink.

Tot betaalmester der tweede klasse, aspirant-intendant F. Bosch.

BENOEMING:

Tot aspirant-betaalmester, de adjudant-onderofficier van het garnizoens-bataillon in de 2 militaire afdeling S. van Haastert.

Advertentien.

De resident van Samarang brengt ter kennis dat op Zaterdag 26 Februarij 1853, des morgens ten 10 ure, ter zijner secretarie bij den afslag zal worden gehouden eene uitbesteding voor den afvoer, zonder bemoeijen van het Gouvernement, van alle Gouvernements koffij uit de residentie Soerakarta, behoorende tot den oogst van 1853, naar de hoofdpakhuisen te Samarang en zulks in twee perceelen, als het eerste uit het pakhuis te Beton, gerekend op p. m. 7000 pic. en het tweede uit dat te Boyolali op p. m. 1000 pic.

De resident van Bagelen maakt bekend dat op Maandag 9 Februarij 1853, des morgens ten 9 ure, in den dalm van den Regent van Poerworedjo, eene uitbesteding zal worden gehouden voor het gewoon onderhoud en de zware reparaten aan de gebouwen staande onder het civiel beheer in die residentie en aan de zoutpakhuisen voor het jaar 1853.

Vendutien.

Op Maandag 31 Januarij, voor het woonhuis van den WelEdelen Heer R. Melbourn, op het Koningsplein, wegens vertrek, door John Pryce & Co., van eenen netten inboedel, engelsche rijtuigen, trekken rijaerden, enz., enz.

Zondag te voren van 's morgens 9 tot 's middags 3 ure te bezichtigen. Op Dingsdag 1 Februarij, voor het woonhuis van den heer J. van den Broek, op Parapattan, wegens vertrek, van deszelfs inboedel, rijtuigen en paarden.

Op Woensdag 2 Februarij, voor het sterfhuis van den Chinees Iap Tho, in de Chinese kamp, Bazaar Pintoe Ketjil, van diverse lijnwaden, alsmede zes glazen kasten, en diverse kramerijen, enz.

Op Donderdag 3 Februarij, voor het commissiehuis van gebr. Roselje en co. van diverse provisien en dranken, kramerijen, modewaren en eene partij beschadigde lijnwaden.

Op Vrijdag 4 Februarij, des morgens ten 10 ure, voor 's lands kleeding- en provisiepakhuizen, diverse scheeps provisien uit de aanbrengten uit Nederland, 59,815. Amst. pond. java boonen uit den oogst van 1850, 3618 stuks beschadigde nieuwe Holl. jutte zakken 2925 stuks beschadigde gebruikte Holl. goeniezakken, 1200 stuks beschadigde ordinaire goeniezakken, 4 stuks gewone en 2 stuks met goud gebatikde sarongs; 1 stok met gouden knop, eenige preciosa's en eenige afgekeurde inventaris en andere goederen van genoemde pakhuizen.

Op Zaterdag 5 Februarij, des morgens ten 10 ure, in het lokaal der Beurs, voor rekening van het gouvernement, van eene hoeveelheid van 40,000 Mexikaansche dollars, en zulks bij kavelingen van 1000 stuks.

Vertrekkende Personen.

Naar Nederland R. Baka en familie, gemagtigden B. J. van Eck en F. Bonnin.

A. C. H. Schreuder vertrekt naar Nederland, gemagtigde de heer P. W. G. Gout, te Soerakarta.

Dr. Krebs repatriëert

Messerschmidt.

C. W. Ruempol.

Aangekomen Vreemdelingen.

Van 25 tot en met 27 Januarij 1853.

Hotel der Nederlanden. P. Lommerse, van Schiedam.

— C. C. L. Prillevits, van de reede. — H. Kroesen en familie, van Soerabaya. — A. J. L. de Witte van Haemstede, van Delft. — J. E. Akkeringal, van Holland. — A. Menzies, van idem. — J. F. van Leenwen, van Delft. — J. Laurens en zontje, van Rotterdam. — R. Everwijn, van Holland. — M. Roskopf, van Amsterdam. — L. W. Boers, van Amersfoort. — J. C. Kreije, van Rotterdam. — Maubach, van Padang. — Baumert, van Rotterdam. — Kramp, van Macassar. — Verburg, van idem. — H. F. E. Rant en echtgenoot, van Holland. — A. J. Jhlower, van Golf van Persie. — J. Gagstein, van Schiedam. — D. L. Immink, van Rotterdam. — B. J. Schipper, van Soerabaya. — Pandel, van idem.

Marine Hotel. Mr. G. F. H. Henny, van Amsterdam. — G. Birnie, van idem. — B. van Baak, van idem. — K. P. Haasnoot, van idem. — C. W. Ruempol van Padang. — Messerschmidt, van idem. — W. F. baron van Heekeren van Wallen, van de reede. — P. W. Hofland, van Pasoeroean. — John Bure, van idem.

Hotel Willem II. F. Engelken, van Soerabaya. — B. de Vries, van Padang. — Valkenhof, van idem. — Filet, van idem. — W. Voerman, van idem. — Schenk von Schmittburg, van Soerabaya. — Jura, van idem.

Hotel Weltevreden. A. Bernhardt, van Padang. — Mevrouw Bernhardt, van idem. — Mevrouw de weduwe Hettfleisch en familie, van idem. — A. C. J. Edeling, van Padang. — A. A. Bakker Overbeek, van Holland. — C. F. de Neve, van idem. — E. von Rose, van Amboina.

Rotterdamsch Hotel. John Henschal, van Samarang. — G. G. Batten, van Soerabaya. — Storck de Gelder, van de reede.

BATAVIA.

Op de reede alhier had op den 26sten dezer een droevig voorval plaats, hetwelk wel als geheel zeldzaam kan worden beschouwd:

Het Engelsche koopvaardijfchip William Simpson, kapitein Kenley, was sedert den 16den jl. ter reede geankerd en lag in lading. Op Woensdag, 26 Januarij, kwam die kapitein 's morgens ten 1/8 ure aan boord en vond den scheepstimmerman onledig, gelijk hij dan ook den vorigen dag niets had uitgevoerd. De heer Kenley deed hem achteruit komen en berispte hem daarover, waarop die scheepstimmerman een zeer beleedigend toon aannam en om zijn ontslag verzocht.

De Kapitein antwoordde dat hij zulks zoude erlangen, zoodra daartoe gelegenheid zou zijn, doch hierop weigerde hij dienst te doen en ging tusschende, in de gemeenste termen zeggende, dat hij niets meer aan boord zou uitvoeren, waarop de kapitein hem toevoegde, dat hij, indien hij niet werken wilde, niet meer aan boord kon blijven, maar naar het wachtschip zou worden gezonden; het antwoord van den scheepstimmerman was steeds beleedigend en weigerend. De kapitein zich alstoen naar het wachtschip begeven hebbende, verzocht dat hij van zijnen bodem afgehaald mogt worden, aan welk verzoek de kommanderende officier gevolg trachtte te doen geven door het zenden eener sloep. Intusschen had de scheepstimmerman al de opvarenden bij elkander geroepen; zij wapenden zich met handspaken en anders handelbare stukken hant om de bemanning van die sloep afte slaan, wanneer zij langs het schip oplom. De timmerman zelf stond met eene groote bijl gewapend aan den valreep er dreigde den eerste die zou overkomen den kop te kloven. De bemanning der sloep trachtte zonder bloedstorting aan boord te komen, doch hierin niet kunnende slagen, zoo keerde zij naar het wachtschip terug.

De heer Kenley riep daarop al de opvarenden achteruit en stelde hen hun laakbaar gedrag voor oogen, als mede de gevolgen die zij daarvan te wachten hadden. Eenparig antwoordden zij dat zij zich over niets te beklagen hadden, doch dat zij het nimmer zouden gedoogen, dat de scheepstimmerman van boord werd afgehaald. De kapitein gaf hun echter hierop te kennen dat zulks als een gevolg van zijn gedrag wel niet anders kon, waarop hij zich ten tweede maal naar het wachtschip begaf om hulp in te roepen. Toen hij in den sloep stapte, hieuv de scheepstimmerman met zijne bijl naar hem, blijkbaar met het voornemen om hem te dooden en de overige opvarenden, als het ware in vollen opstand, wierpen alles wat zij grijpen en vangen konden naar zijn hoofd en in de boot, gelukkig echter zonder hem eenig letsel toetebrengen.

Don IGNATIO RAYON vertegenwoordigde dezen tweeden opstand, gelijk de Priester HIDALGO den eersten had vertegenwoordigd. Na de gevangenzetting van dezen, nam RAYON het bevel op over de benden in Saltillo, versterkt met die, welke onder HIDALGO hadden gediend en aan de soldaten van ELISONDO waren ontkomen. Ofschoon zijne opleiding in het Collegie van San-ILDEFONSO, hem meer gevormd had om regtsgeleerde te zijn, dan om eene rol te vervullen op het krijgstoneel, verhief RAYON zich spoedig tot de hoogte van zijne nieuwe roeping; en, zich aan het hoofd van vier duizend man ziende, aarzelde hij geen oogenblik om, met dat kleine leger, den oorlog voort te zetten. Zijne eerste zorg was, den terugtocht naar Zacatecas te ondernemen; maar om die stad te bereiken, moest men, te midden van eene vijandelijk gezinde bevolking, honderd en vijftig mijlen ver, door een dorre en van water ten eenemale ontbloote bergstreek; vervolgens Zacatecas innemen, en die plaats versterken en tot het middelpunt van den opstand maken. Deze gewigtige onderneming, met grooten moed en buitengemeene schranderheid, door RAYON volvoerd, wordt nog heden onder de schoonste wapenfeiten van zijne loopbaan en van dezen oorlog gerekend.

— Ik behoorde — zoo verhaalt de kapitein CASTANOS — tot het getal partijgangers, welke den genoem-

den Generaal, op zijnen moeitvollen togt, van Saltillo naar Zacatecas, volgden. Wij gingen den 26sten Maart 1811 op weg. Nauwelijks hadden wij Saltillo verlaten, of de schermutselingen tegen de Spaansche guerilla's vingen aan. Gedurende vier dagen was het een aanhoudend leveren van kleine gevechten, die ons alle rust ontroofden. Eindelijk aan de bergengte van Pinones gekomen, zagen wij ons door de benden van den Generaal OSORIO gestuit. De onzen, afgemat door een' vermoeijenden togt van vier etmalen, onder gedurige strijd, weken voor een hevigen aanval des vijands en zouden misschien bezweken zijn, zonder de tijdige aankomst van een onzer bevelhebbers, den Generaal TORRES, die zulk eene hevige charge deed, dat de vijand op zijne beurt, maar nu met overhaasting, terugweek; latende drie honderd dooden, benevens onze kanonnen en bagaadje, die hij reeds bemeesterd had, op 't slagveld. Ongelukkig waren, gedurende den strijd, onze water-zakken geledigd en de bodems van onze vaten ingeslagen, en moesten wij nog honderd mijlen, door woestenijen, zonder bronnen of beken te ontmoeten, afleggen. Daarbij waren wij met eene menigte vrouwen en kinderen belast; want elk onzer, eensklaps soldaat geworden, had de zijnen met zich genomen. Men kan zich geen denkbeeld vormen van de afmattende toestand, ons door den dorst veroorzaakt, gedurende die

Weldra staken nu twee groote sloepen, met een detachement mariniers onder de bevelen der luitenants ter zee der 2de klasse *Boocoy* en van *Alphen* van boord van het wachtschip, en ter zijde van de *William Simpson* gekomen. trachten zij den scheepstimmerman te overreden om zich niet verder te verwerpen, maar zich gevangen te geven, dan de geheele ekwipage stelde zich in tegenweer en het regende van al de voorwerpen, die zij naar de sloepen wierp, om dezen te noodzaken zich te verwijderen. Dan deze maal liep het zoo gemakkelijk voor hen niet af en de sloepen verwijsden zich niet. Dit ziende snelde de bootsman *W. Griffen* en de matrozen *J. Griffen* en *Edwards* de kajuit in, sloegen den hofmeester, grepen de aldaar geborgene geweren en vatteden den Opperstuurman bij den keel, hem kruid en lood willende afdwingen, om op de sloepen te vuren; zij braken de paneelen der kajuit open en wierpen een geweer naar de sloepen, dat verloren geraakte. De officieren in de sloepen, ziende dat de opstandelingen voor geen overreding vatbaar waren, gelastte alstoen om eenige losse schoten op hen te doen, ten einde hun schrik aan te jagen, doch alzoo zij zich ook daaraan niet stoorden, zoo werd het noodzakelijk een voorbeeld te stellen en een marinier schoot een der belhamels, genaamd *Woodford*, ter neder, terwijl die een geweer naar de booten wierp onder den uitroep 'schiet schurken'. Hij was doodlijk getroffen. Hierop deinsde de ekwipage eenigzins terug en de mariniers gingen over aan boord, waarop de bevelvoerende officier den opvarenden gelastte zich over te geven, doch zulks voortdurend weigerende en zich steeds te weer stellende, zoo werden zij gegrepen, gebonden en in dien toestand naar boord van het wachtschip overgebracht, alwaar zij zich voor het oogmerk nog bevinden en hunne zaak wordt onderzocht.

— Op den 25sten dezer is ter reede alhier aangekomen het Nederlandsch Koopvaardij schip *Samarang* gezagvoerder *D. L. Imminck*, den 12den September van Rotterdam vertrokken, aan boord hebbende een detachement supletie troepen sterk 150 onder-officieren en manschappen onder het bevel van den van verlof terugkomenden kapitein der Infanterie *G. J. Oosthout* en voorts der 2de luitenants der Infanterie *L. W. A. Kessler* en *P. M. J. Penning Nieuwland* en van den 2de luitenant der artillerie *W. B. Schey*, bevindende zich tevens bij dat detachement de officier van gezondheid der 3de klasse *C. A. de Neve* en de Apotheker der 3de klasse *A. A. Bakker Overhand*.

Het detachement, hetwelk gezond en krachtig den volgenden dag in ontscheept, onderscheidde zich door deszelfs schoone houding.

— 26 Januarij. Heden arriveerde alhier met de *Schroefstoomboot* *Ambon*, de HoogEdelGestrenge Heer *P. J. B. de Perez*, resident van Soerabaja, voorloopig zitting zullende nemen in den Raad van Nederlandsch Indië.

— Op gisteren kwam alhier ter reede het Ned. Koopvaardij schip *Prins Hendrik*, kapitein *Smit*, met eene lading IJ's van New-York.

— Heden morgen vertrok met *Z. M. Stoomschip* *Batavia*, via *Singapore*, naar het Moederland de HoogEdelWelgeboren Heer *C. S. W. Graaf van Hagendorp*, Kommandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Officier der Orde van het Legioen van Eer van Frankrijk, gepensionneerd Lid in den Raad van Nederlandsch Indië en echtgenoot.

De beste wenschen vergezellen den verdienstvollen man, die een reeks van jaren in deze gewesten de hoogste betrekkingen bekleedende, zich steeds de algemeene liefde en achting heeft weten te verwerven.

— Met het Stoomschip *Padang* ontvingen wij berigten omtrent de op de Westkust *Sumatra* in December A. P. uitgebroken *Cholera Morbus*, die, hoe zeer niet in hooge mate onrustbarende, echter minder gunstig zijn, dan wij gehoopt hadden. Die ziekte nam te *Padang* steeds toe; in het midden dezer maand was het aantal aangetast reeds tot 104 geklommen; waarvan 23, waaronder 8 Europeanen, waren overleden, terte *Priaman* insgelijks 5 lijdende van de 29 ziektegevallen, die zich daar hadden voorgedaan, bezweken waren.

De geruchten liepen echter te *Padang* dat in de onafhankelijke landen van *Korintji* die ziekte heviger woede en duizende personen ten grave had gebracht. Ook te *Indrapoera* was zij uitgebroken en had aldaar een dertigtal slagtoffers weggerukt.

— Men meldt ons van *Poerwokarto* dd. 25 Januarij 1853: Eenige dagen geleden had alhier het volgende voorval plaats, hetwelk wij ter waarschuwing bij het veelal zoo onvoorzigtig omgaan met schietgeweer mededeelen. De heer *Brevet*, administrateur eener kleine Suikerfabriek, op zekeren middag wrevelig over het losloopen van kampongs-paarden en geiten, nam een enkeloopt geweer en schoot van uit zijne voorgalerij, hetzelfde in eene mik der houten leuning liggende, op een troep dier dieren; het schot raakte geen der bedoelde beesten, maar wel zekere Javaansche vrouw, *Embok Gelling*

of *Leripa* genaamd, die met haren man langs den grooten weg ging; de kogel trof op p. m. 400 passen, den regter dei der vrouw na hoogstwaarschijnlijk in zijnen loop een of andere boomtak te hebben geraakt, en bleef in de liestreek zitten. De plaatselijke geneesheer, onmiddellijk van *Poerwokarto* gehaald, sneed de kogel dadelijk uit en behandelde de patient tot aan hare herstelling. Volgens zijne verklaring was het geval door bijzondere gunstigen toestand opmerkenswaardig, daar eenige lijnen meer rechts, eene levensgevaarlijke en eenige lijnen hooger de kogel eene absoluut doodelijke verwonding zoude gemaakt hebben.

Het ware te wenschen, dat beter de hand werd gehouden aan de bepalingen op 't losloopen van veelal langs den grooten weg, doch ook tevens, dat personen aan wien de administratie eener particuliere onderneming toevertrouwd word, meer bezadigd te werk gingen en liever niet van dergelijke strenge maatregelen gebruik maakten, vooral, als zij onbedreven zijn in de behandeling van vuurwapenen of onbekend met derzelver kracht.

— Weinige dagen later trof op dezelfde plaats *Tjilanhap* (*Tjikao Krawang*) een dergelijk ongeluk een zeventienjarig knaapje, die door een geweerkogel op een wild zijne afgeschoten, door de bamboezen pagger der ouderlijke woning heen gevlogen, in den linker deigdig bij de heup doordringende gewond werd. De onwillekeurige dader, een *Javaan*, bevindt zich in hechtenis.

Het is nog niet zeker of dit geval voor den lijdende gunstig zal afloopen, daar door eene lakenswaardige nalatigheid het verwonde knaapje zonder eenige hulp, doelloos een dag en nacht op de passeerbaan is gehouden en eerst toen naar den op vijf minuten van daar wonenden geneesheer der residentie gebracht is, die door de hevige zwelling der deelen niet instaat was om voor eerst de meerder of mindere zwaarte van 'tgeval te bepalen.

— In de *Javaasche Courant* van heden lezen wij dat te *Telok Betong*, (*Lampongsche* distrikten) volgens mededeeling van den gezaghebber aldaar dd. 7 Januarij, onderscheidene Inlandsche vaartuigen van het eiland *Engano* waren aangekomen. Onder dezen heeft een prauw *Pantjallang*, door den Inlander *Kanda* twee Chinesezen en de gezagvoerder *Mohamad* van eene prauw *Djoeljong-djoeljong* twee Maleijers te *Telok Betong* aangebracht, allen behoord hebbende tot de opvarenden van de op het eiland *Engano* gestrande schoenerbrik *Brigantine* (vermoedelijk hetzelfde vaartuig door ons in den *Java-Bode* van 27 November j. l. No. 22 *Arienus* genoemd.) De gezagvoerders hebben geene vergoeding verlangd voor voedsel, kleeding en andere benodigdheden waarmede zij de schipbreukelingen hebben bijgestaan, welke laatsten verder door den gezaghebber der *Lampongsche* distrikten van al het noodige voorzien worden, tot dat zij naar *Batavia* zullen kunnen vertrekken.

Deze schipbreukelingen berigten dat de *Brigantine* bij haar vertrek van *Bombay* aan boord had een vijftigtal koppen, te weten den kapitein en twee Europeesche stuurlieden, negen Chinesezen en acht-en-dertig andere opvarenden. Vier daarvan waren op de reis overleden, en het getal der later op gevolge van gebrek aangekomene schepelingen bedroeg, behalve den kapitein en de beide stuurlieden, nog negentien matrozen. Volgens dit getal zouden geene schipbreukelingen meer op het eiland *Engano* zijn achtergebleven.

Wij ontleenen aan de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* van 23 en 24 November jl. de volgende berigten:

NEDERLAND.

Rotterdam, 23 November. Dezulken onzer stadgenooten, die in het *Hollandsch Tooneel* belangstellen, wisten sedert een paar weken, dat de bejaarde heer *C. van Hanswijk* den 29sten dezer zijne vijftigjarige verbintenis aan het tooneel zou vieren en het deed zeker velen leed, toen men later vernam, dat eene ongesteldheid, die van ernstige gevolgen had kunnen zijn, dat plan dreigde te verijdelen. Het is ons thans aangenaam te kunnen melden, dat de geachte tooneelkunstenaar in zoo verre hersteld is, dat de bedoelde voorstelling denklijk plaats zal kunnen hebben.

De heer van *Hanswijk* zal alzoo op dezen avond voor de laatstemaal het *Rotterdamsch Tooneel* betreden, waarop hij den 3den Nov. 1802 het eerst verscheen in de rol van den *Fat*, in *Westermans blijspel de Herstelde Misslag*. Hoewel hij in dit tijdsverloop tusschen beide op eene andere plaats is geëngageerd geweest en zich ook eenigen tijd tot het geven van gastrollen bepaalde, was het toch vooral het *Zuid-Hollandsch tooneel*, dat hij door zijne zeldzame talenten tot sieraad verstrekte en wat is dus natuurlijker, dan dat hij ook van dit tooneel den afscheidsgroet aan zijne talrijke vrienden en vereerders toeroept. Eenvoudig op die voorstelling opmerkzaam te maken, is het doel van deze regelen; aanprijzing behoef van *Hanswijk* hier

niet. Dat het hem aangenaam zijn zal, regt velen de zaal vereenigd te zien, zullen wij wel niet behoeven te verzekeren. Wij rekenen dus op eene overvolle zaal, en voegen er ten slotte bij dat de heer van *Hanswijk* zal optreden in het bekende blijspel van *Molière, de Vrek*.

— Blijkens een staat van den handel op *China* onder *Ned. vlag*, over het jaar 1851, hebben de invoeren plaats gehad met 28 schepen, metende 10917 ton tot eene totale waarde van 574,177 Sp. matt. De uitvoeren hebben plaats gehad met 27 schepen, metende 10199 tonnen, vertoonende een totaal cijfer aan waarde van 387,240 Sp. matten.

's *Gravenhage*, 22 November. Zoo men weet is den 8sten Mei jl. te *Londen* een verdrag gesloten tusschen de groote mogendheden en *Denemarken*, betrekkelijk de verzekering van de *Deensche* monarchie en haren tegenwoordigen voet en de bekrachtiging van de verdrag door de andere mogendheden van *Europa*, te zake van de eventuele erfopvolging, door den koning van *Denemarken* vastgesteld, voor het geheel der onder zijn scepter vereenigde landen. Krachtens art. 4 van dat verdrag, hebben zich de contracteerende partijen voorbehouden de andere staten te verzoeken tot de bepalingen daarvan toe te treden.

Men zegt, dat de gezant van *Denemarken* bij onser hof, ridder *E. Coopmans*, eerstdaags te 's *Gravenhage* verwacht wordt, met de noodige magtiging om het aanzoek daartoe aan onze regering te doen.

ENGLAND.

Londen, 20 November. Men verzekert, dat in de gehouden ministerraad groote verdeeldheid geheerscht heeft over de eerstdaags te behandelende motie van de heer *Villiersen*, dat dientengevolge de ministers nu slechts weinige dagen aan het bewind zullen zijn.

— De secretaris van staat voor buitenlandse zaken zal heden avond een luisterlijk feestmaal geven aan vreemde militaire personen, die afgevaardigd zijn geworden, om de begrafenisplegtigheid des hertogs van *Wellington* bij te wonen.

— In de gister gehouden vergadering van de leden in de turksche leening is een comité benoemd, om te waken voor de belangen der betrokkenen. Er werd medegedeeld dat £ 280,000 door den *Turkschen* Gezant alhier in de *Engelsche* bank waren gedeponneerd, te einde daaruit aan de inschrijvers terug te betalen het bedrag der eerste storting met den interest.

FRANKRIJK.

Parijs, 21 November. De eerste dag der verkiezingen is heden in rust en kalme afgelopen. In de hoofdstad schijnen slechts weinige kiezers nog aan stemming deelgenomen te hebben: anders gaat het in de departementen, vermits de door de regering medegedeelde telegrafische dépêches blijkt, dat daar de kiezers in massa opkomen. Die stand van zaken was voorzien en blijft het slechts de vraag, met welk gestemmen het keizerrijk zal worden hersteld, want dit geschiedt zal, betwijfelt niemand. Morgen zullen de verkiezingen voort en zal alzoo binnen een paar dagen alle onzekerheid verdreven zijn.

— In 't loopen seer tegenwoordig gebraken nopens benoemingen, die de herstelling van het keizerrijk zullen vergezellen. Men zegt, dat de heer *Baroche* is worden benoemd tot kanselier en eerste vice-president van den senaat, in welk geval de heer *Rouher* hem zal vervangen als vice-president van den staatsraad. Anderen verzekeren, dat de heer *Troplong* zal geroepen worden om prins *Jérôme* te vervangen. Voor den heer *Vaudrey* zou de waardigheid van groot-maarschalk of paleizen weggelegd zijn: anderen noemen voor die betrekking den generaal *Saint Arnaud*, die, wanneer haar aannam, als minister van oorlog zou worden vervangen door den maarschalk *Vaillant* of door den generaal *d'Hautpoul*. Vrij algemeen houdt men het voor, dat de aartsbisschop van *Bordeaux* zal worden benoemd tot Groot *Almoezenier*.

Tegen den 8den December verwacht men het decreet waarbij de positie van de leden der keizerlijke familie geregeld wordt. Men beweert te dien opzichte nog niet te weten, dat de zoon van prins *Jérôme* *Napoleon* zal worden aangewezen als wettigen troonopvolger. bij onstentenis, namelijk, van mannelijke afstammelingen van *Lodewijk Napoleon*. Goed onderrigte personen willen weten, dat de zoon van *Jérôme*, kort na het huwelijk van *Lodewijk Napoleon* zelf, met eene *Duitsche* prinses in het huwelijk zal treden.

Men verwacht eerstdaags de decreten, houdende meermaalen besproken reorganisatie van het leger. Naar men beweert zal de herstelling van het keizerrijk aan de vreemde mogendheden worden kenbaar gemaakt, door middel van buitengewone gezanten; maar zekerheid is dienaangaande echter niets bekend.

DUITSCHLAND.

Wat in den jongsten tijd in *Badensche* dagbladen nopens het niet tot stand komen der aanstaande vereen-

gebeelen langen togt, onder een wolkenlozen hemel, en over een grond, nimmer door dauw verfrischt.

Het gebrek aan water, zoo pijnlijk voor mensch en dier, was niet minder beklemmend in 't gebruik der vuurmonden. Naauwelijks waren onze stukken een paar malen geladen en gelost, of zij werden, onder dien brandenden hemel, onbruikbaar. En toch moesten wij, hoe uitgeput wij waren, de onafgebroken worsteling tegen de *Spaansche* troepen volhouden. Gelukkig, dat de zedelijke kracht der onzen niet bezweek; zelfs vrouwen gaven voorbeelden van heldenmoed, en de oude krijgers der onafhankelijkheid hebben vooral eene harer, *GUANAJUATINA* genaamd, nog niet vergeten. Door andere vrouwen bijgestaan, verschaftte zij, ik weet niet hoe, op zekeren dag, toen wij van 's vijands kanon veel schade leden, water aan onze artilleristen, tot verkooling der stukken, en redde dus, dank zij eene gelukkige ingeving of heldhaftige daad, ons leger; vermits onze batterijen, van water voorzien, die des vijands deden zwijgen. Zij was het ook, die, later, om den *Spanjaard* ten opzichte van onze kleine sterkte te misleiden, voorstelde, om haar met de andere vrouwen in linie te scharen, met een kanon voor dat geïmproviseerde bataillon, alsof 't deel maakte van de slagorde. De vijand door deze list verschalkt, liet ons, zonder tegenstand, eene voordeelige stelling innemen, welke

den weg naar *Zacatecas* beheerschte.

Intusschen zouden gewichtige wapenfeiten de schermschelingen vervangen en ons schadeloos stellen voor de onbeduidende gevechten, die ons in de eerste dagen van den terugtogt hadden bezig gehouden. Na het treffen, waarin de zonderlinge krijgslist van *GUANAJUATINA* dat voordeel aan onze wapenen had verzekerd, hielden wij rustdag te *Las Animas*. Onze legerplaats leverde een treurig schouwspel op. Van dorst en vermoeienis hijgende lagen wij op den grond gestrekt, te midden van een aantal zieltoegende paarden en muilkieren. Eene doodsche stilte heerschte in en om de tenten, nu en dan afgebroken door de kreten der gekwetsten, die, gemarteld door den dorst, om een droppel waters smeekten, tot verfrissing huaner van koorts brandende lippen.

De soldaten dwaalden als schimmen rond; de schildwachten hadden naauwelijks kracht genoeg om het geweer te dragen en staande te blijven. Ik-zelf was geheel uitgeput en bad God, dat eenigen onzer, uitgegaan om water te zoeken, in hunne pogingen slagen en dan hunnen Kapitein niet vergeten mogten. God verhoorde mij in genade; want na eenigen tijd zag ik een' onzer ontdekkers, in zijn mantel gewikkeld, mij naderen. Het was *VALDIVIA*, de man van *GUANAJUATINA*, en harer waardig. Zijne schranderheid en moed evenaarden zijne

herculische ligchaamskracht. Uit alle omstandigheden hoe netelig ook, wist hij zich te redden.

— Heer Kapitein! — sprak hij geheimzinnig — breng een zak met een weinig water, voor u en voor vrouw met het kind, die gij bij u hebt; maar zorg dat niemand het zie.

— Water! — riep ik in verwoering uit.
— Stil! — hernam hij — zoo gij wèl wilt drink dan in stilte! Er is overigens hier water te krijgen in overvloed, en ik zal u een voorstel doen, u gewis zal bevallen.

Het bericht kwam hier op neder: In eene *hacienda* (versterkte hoeve) op twee uren afstands, was een bron; doch de plek had *Spaansche* bezetting, die we moesten verdrijven. Naauwelijks viel de schemer, ik deed mijn eskadron opzitten. Een *Spaansch* soldaat door *VALDIVIA* gevangen gemaakt, wees ons den weg door de bergpaden.

Ofschoon niets ons tegenhield, was het toch door zwakte van onze paarden en den slechten weg, dat we niet dan met moeite de twee à drie mijlen aflegden tot aan *hacienda*, die op eene der hoogste punten der *Sierra Madre* gelegen was. Eindelijk, dat punt naderd, zonder ontdekt te zijn, hielden wij onder zwaarmoedige stand, en ik verliet mijne bende, om het land bouw te verkennen. De *hacienda* vormde een

ging van Lodewijk Napoleon met de prinses Wasa. geschreven werd, is ongegrond, daar men uit goede bronnen verneemt, dat de verloving kort na zijne verheffing tot keizer plaats hebben zal.

Betreffende de tolconferentien te Weenen, verneemt men tot heden niets naders; het bevestigt zich alleen, dat van de zijde van Oostenrijk te Berlijn geene verzoenende stappen zijn gedaan.

ITALIE.

Hoewel de ouders van de prinses Marietta Pucolini welke, zoo als men weet, het tooneel te Rome betreden heeft, zich in dit besluit hunner dochter geschikt hebben, kunnen andere harer verwanten en met name de kardinaal zich hiermede maar geenszins vereenigen. Men zegt dat een oom haar 10.000 scudi geboden heeft, als zij hare loopbaan van zangeres wil vaarwel zeggen, maar zij moet geantwoord hebben liever te willen sterven dan niet meer te zingen. Den 9 Nov. heeft zij weder nieuwe lauweren geoogst in Donnizetti's opera Don Pasquale.

Kunsten, Wetenschappen, Landbouw, Nijverheid, Land- en Volkenkunde.

Gymnastiek.

(vervolg en slot.)

Ik heb getracht, in eenige hoofdtrekken aan te wijzen, wat de gymnastiek moet zijn, zal zij goede vruchten voortbrengen, niet bloot voor de lichamelijke gezondheid, maar voor den geheelen mensch, die, hoe onverschillen in zijne natuur, onafscheidelijk één is in zijn wezen; deze vruchten in 't breede op te sommen, gedooft zijn bestek niet; zij liggen ook voor de hand; zij worden overal luide verkondigd, en het best en krachtigst door hem, die ze aan zichzelf heeft ervaren, of bij anderen aanschouwd. En op het laatste vooral komt het aan, zal men er niet over oordeelen als een blinde overkleuren. Een uur toekijkens bij eene goede les in methodische gymnastiek, en de meest bevooroordeelde of onkundige is beter overtuigd of ingelicht dan geschriften en woorden in jaren vermogen.

Maar kan zij op die wijze ook algemeen worden in praktijk gebracht? Daartoe zijn in de eerste plaats noodzakelijk: *Goed gevormde Meesters.* En wat hebben wij? Meer enkele goede, en overigens gepensioneerde onderofficieren en andere militairen, van wie men al het verachte voor doelmatige opleiding niet kan verwachten.

Op deze is het boven aangevoerde vooral toepasselijk dat zij als huurlingen beschouwd en behandeld worden; vendien komen zij uit eene slechte school: onze militaire gymnastiek is zonder eenige methode. Men kan zij al dadelijk aan kleinigheden bemerken; in de militaire gymnastische inrigtingen vindt men zand of zaagsel op den vloer; eene menigte zeer noodzakelijke spring- en loopoefeningen kunnen daardoor niet uitgevoerd worden. Maar het is voor het vallen, zegt men: "voor het vallen?" Ei, daar zit nu juist de knoop. De leerling der methodische gymnastiek kan, (menschelijk gesproken) niet vallen; want 1°, hij doet nooit iets, of hij weet, dat hij het kan doen; hij waagt niets, omdat hij altijd al van zelf van het een tot het andere overgaat; wat hij aangrijpt, is altijd eene schakel van den keten, waaruit de leercursus bestaat; 2° de meester is altijd aan zijne zijde: de goede tucht toch brengt mede, dat nooit twee te gelijk aan het werk zijn, van eene afdeeling namelijk; elke afdeeling, die b. v. uit tien personen bestaat, heeft haren meester of voorganger aan het hoofd, en ieder leerling zijne plaats en nummer. Maar zonder dit alles, is elke stap gevaarlijk, en het verwondert mij in het minst niet, zoo de Minister van Oorlog er aan gedacht heeft, alle oefeningen aan de werktuigen bij het leger af te schaffen; er is hier geen middenweg. Een instituut uitsluitend ter opleiding van meesters in de gymnastiek behoort alzoo onder de zeer wenschelijke dingen; op welke wijze zulks uit te voeren, zal ik niet beslissen, maar onder de niet alleen wenschelijke maar noodzakelijke dingen behoort een examen, een rang, eenig bewijs of diploma, en aan de uitvoerbaarheid hiervan, b. v. door eene rijks bijeenkomende commissie, twijfelen wij niet; de alzoo toegelaten zouden van zelf de voorkeur hebben.

Welligt zou de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen; die reeds zoo veel deed voor de gymnastiek, het best in staat zijn, hierin te voorzien, en bereid zijn, langs dezen weg tegen de uitbreiding van alle quasi-gymnastiek een dam op te rigten.

Maar vooral moet het voorbeeld van onzen Minister van Binnenlandsche Zaken gevolgd worden, die te Haarlem aan de kweekschool voor onderwijzers aldaar, een meester in de gymnastiek heeft aangesteld, wiens uitstekende bekwaamheid buiten alle tegenspraak is, die vroeger in Utrecht als zoodanig werkzaam, velen naar gevormd heeft, die zijne uitmuntende methode overal toepassen. (*) Op plaatsen waar nieuwe gymnastie scholen worden opgericht, zoo als nu te Zwolle

om te keeren. — Holla! — riep ik, het er op wagende of de vijand mij zou ontdekken — er is een Christen, die hier langs den afgrond rijdt! Nader niet!

Het was te laat: Een man te paard kwam van achter een der steenen beeren, die hier en daar het pad nog vernauwden, te voorschijn. Ik wankelde in den zadel en het koude zweet parelde op mijn voorhoofd. — Om 's hemels wil! kunt gij niet achteruit! — riep ik, doordrongen van het verschrikkelijke gevaar, waarin wij ons bevonden. — Onmogelijk! — antwoordde de ruiter met een vaste stem.

Ik beval mijne ziel aan God; want omkeeren, achteruitgaan en afstijgen, alles was even ondoenlijk. Wij stonden dus op den oever des doods. — Van twee opgezeten ruiters, elkander op dit noodlottig pad tegenkomende, moet er een, al waren het vader en zoon, onvermijdelijk omkomen, wanneer de Almagt niet wonderdadig tusschen beiden treedt. Wij waren tot regt voor elkander gekomen; onze paarden stonden bijna kop aan kop. Zoo bleven wij een oogenblik staan, in de doodlijkste stilte. Aandende eenen kant was de regstandige, gladder muur van de hacienda, aan den anderen kant gaapte de afgrond. Zouden wij niet beiden omkomen, dan moest een van

b. v. stelle men de gelegenheid tot mededinging ruim open: waar geen geschikt landgenoot zich opdoet, neme men des noods een' vreemde, of late een tot die betrekking bestemde persoon een goede gymnastischen cursus bij een meester doorloopen, alvorens hem de taak van onderwijzer te laten aanvaarden.

Het behoeft geene toelichting dat voor den goed gevormden meester de aalmoes die men den huurling toereikt, hier niet voldoende is. De eerste invoering der gymnastiek zal natuurlijk onkosten met zich brengen, maar zijn eens de inrigtingen daar, dan kunnen, bij de algemeene deelneming die ongetwijfeld volgen moet, alle uitgaven gemakkelijk bestreden worden; en zal men, wanneer het geldt het welzijn zijner kinderen, en het geluk van vaderland en nageslacht, zoo karig en knibbelig zijn? Men vergenoeg zich dan hier niet met halve maatregelen: goedkoop, (i.e. weinig geld,") is dikwijls synoniem met slecht, en hier althans zou het licht het geval wezen. Indien men het deed, indien de deelneming ter voorziening in de behoefte niet zoo kan worden opgewekt, dat het plan tot daad werd, het zou slechts te meer het bestaan, de uitgestrektheid der behoefte bewijzen. Maar neen! al heeft de kwaal ingevreten, de prikkel tot herstel is niet verdoofd, stemmen uit alle oorden getuigen het in onze dagen. Slechts moet op den eenigen waren weg worden gewezen, en ieder zal begrijpen dat het hier geldt: *bien ou rien.*

Maar, zoo vraagt iemand, wat heeft dit alles in een staathuishoudkundig tijdschrift te maken? Eilieve, de afstand die deze onderwerpen scheidt, is zoo groot niet, de fysieke toestand van elk van het volk staat in het naauwst verband met de welvaart van het geheele volk. Hoeveel hangt er niet af in graad van voortbrengingsvermogen, van de natuurlijk en geregeld ontwikkelde lichaamskracht? Voor den daglooner het gansche kapitaal, is deze voor elken arbeider en ondernemer, ook voor hem die in 't geheel geen handenarbeid verrigt, de levenswortel die hem onophoudelijk door hare sappen voeden en sterken moet; immers de harmonie tusschen ziels- en lichaamskracht is de ware hefboom van alle energie.

De Staathuishoudkunde mag het dan niet onverschillig aanzien, als de natie reeds van de jeugd af aan zich oefent om op eigen beenen te staan, haren eigen gang te gaan; indien zij met lust en inspanning najaagt en streeft naar gehardheid en moed: want met des te voller vertrouwen zal Zij het *laissez faire, laissez passer* kunnen toepassen. Het metende oog en de vaste hand beslist den gang der beweging, heet het in de gymnastiek: zou deze regel ook niet in de nijverheid van kracht kunnen zijn? Wanneer JEAN PAUL als eene eerste fout der opvoeding aangeeft: *nicht das Unternehmen, nur das Unterlassen wird bekrönt, (men belooft alleen het laten, en nooit het doen)*, dan geeft hij ons in die woorden aankleiding tot de vraag, of er ooit een koene handel- en handelgeest in den man zal varen, zoo men reeds in het kind de ondernemingsgeest onderdrukt? dat men het middel van zoo uitgebreide werking (+) om zijnen eenvoud niet versmade en verachte: de ondervinding zal leeren dat ook hier, juist die eenvoud het zegel der waarheid was.

Haarlem, 19 Julij 1853. Mr. W. B. BERGMA.

(*) Wij bedoelen den heer CARL EULER, en vestigen tevens de aandacht van ieder die nader met het onderwerp wensch bekend te worden, op een geschrift van hem dat ter perse is: *de gymnastiek in Nederland.*

(†) Een enkel eenvoudig voorbeeld wil ik bijbrengen. Men klaagt er over, dat er zoovele vreemden op onze vloot dienen: het is alsof Holland zich hierin verloochent. Dat men vreemdelingen neemt voor kappers, dat gaat nog, maar voor matrozen! Welnu, een knaapje hier ter stede was zwak en sukkelend. Men komt op het denkbeeld, hem te laten gymnastiseren, spoedig beterde zijne gezondheid, en thans zal hij tot vreesde zijner ouders matroos worden. Zouden er, niet meer zulke knaapjes in Nederland zijn?

Advertentiën.

Getrouwd: JOHANNES VAN DER VEER met ELISABETH, HERMINA, JOHANNA VAN EETEN. BATAVIA, 28 Januarij 1853. (46)

Een fraai Europeesch Rijtuig: (51) METZENDORFF WILMANS & Co.

Door eene zware ziekte gefroffen biedt de ondergeteekende zijn Etablissement te huur aan onder nadere goedkeuring van het Gouvernement en zijne borgen. TJSORROEPAN, Januarij 1853. (47) HAAK BASTIAANSE.

LEES HIER!

Wordt gevraagd een bekwame Baas Timmerman en een knecht, benevens een bekwame Baas Smid, de beide bazen onder genot van f 20,— tot f 40,— koper'smaands en de knecht Timmerman van f 10,— tot f 20,— koper'smaands en vrije woning na gelang van bekwaamheid, om op een Etablissement werkzaam te zijn. Adres met brieven onder L. AZ Postkantoor Bandong. TJSORROEPAN, Januarij 1853. (48)

Men biedt op zeer aannemelijke voorwaarden uit de hand te koop; Een ruim, hecht, sterk, weldoortimmerd, zeer goed onderhouden Huis, Erve, en Bijgebouwen, voorzien van alle gemakken tot eene fatsoenlijke woning vereischt wordende. Gelegen aan de westzijde van het koningsplein. Informatie op Tana Abang bij (39) REIJGERS.

Bij BONNIOL, Mr. Kleedermaker te Batavia. Rokken en Jassen van zwart laken 1 kwaliteit f 50.— Militaire en Schuttersjassen van blauw laken. f 50.— Broeken van zwart satin de laine. 1 kwaliteit. f 25.— Tricot-broeken (Bonjean) zwart. f 25.— Tricot-broeken (gekleurd) van. f 18.— à . 22.— Gekleurde zijden en zwart satijnen vesten f 10.— à . 15.—

Wanneer men zelf de stoffe verlangt te leveren, is de prijs van het maakloon voor een rok of jas f 25.— Van een broek. f 6.— Van een Vest. f 6.— Hij vervaardigt eene geheele kleeding binnen den tijd van 48 uren. (6)

Bouw- en Werktuigkunde.

- I. Thom. Tate. Kort begrip der werktuigkunde; handleiding bij onderwijs en zelfoefening met houtsnée gravuren. 1852. f 5.—
II. Templeton. Werktuigkundig Handboek, bevattende praktische regels en tafels toepasselijk op stoomwerktuigen; in linnen. f 4.—
III. Pasteur. Bouwkundig Handwoordenboek, ten dienste van Ingenieurs, opzigtters en verdere Bouwkundigen. 3 dln. f 12.—
IV. Pasteur. Handboek voor den Ingenieur 3 dln. gebonden. f 25.—
Ontvangen bij (49) VAN HAREN NOMAN.

PAS ONTVANGEN.

eene nieuwe en keurige collectie Parijssche Kantoorboeken met koperen beslag in stellen, Engelsche Memorandum books; Engelsche Scheer- en Pennemessen; Boussoles alsmede eenige Parijssche kinderspelen in carton, geheel nieuw van vinding bij (50) VAN HAREN NOMAN.

Het Nederl. Barkschip Antoinette Maria, kapl. Day, is den 22 dezer van Cheribon naar hier verzeild en zal weinige dagen na deszelfs aankomst de t'huis reis aanvaarden. Er is nog ruimte voor eenige Passagiers, waarvoor deze gelegenheid bijzonder aanbevelingswaardig is. (41) KREGLINGER DUMMLER & Co.

Voor passage naar Nederland en Soerabaya wordt aangeboden het nieuw gekoperd Barkschip Hollands-Trouw, kapl. J. C. Kroyer, voerende een geexamineerd Scheepsdocter. Nadere informatie te bekomen bij den Gezagvoerder in het Hotel der Nederlanden en de Agenten alhier (45) MACLAINE WATSON & Co.

STOOMSCHIP AMBON.

Vier en twintig uren, na aankomst der verwacht wordende Landmail vertrekt bovengenoemd Stoomschip via Soerabaya naar Macassar en de Molukken. Voor passage en verdere informatie gelieve men zich te wenden tot de Agenten (43) B. KOPERSMIT & Co.

STOOMSCHIP PADANG.

Het vertrék van dit Stoomschip via Cheribon en Samarang naar Soerabaya is bepaald op Dingsdag den 1sten Februarij des morgens ten 8 uren. Voor Passage en nadere inlichtingen gelieve men zich te wenden tot de Agenten. (44) B. KOPERSMIT & Co.

beiden wijken. De liefde tot het leven deed mij hopen, dat mijn tegenstander een Spanjaard mogt wezen.

— Zijt gij voor Mexico? — riep ik opgewonden uit; gereed om los te branden, wanneer hij ontkennend antwoordde.

— Mexico en de vrijheid! is mijne leus. — antwoordde de ruiter. — Ik ben de Kolonel CARBONA.

— En ik de Kapitein CASTANOS!

— Dan kennen wij elkander sedert lang, en, zonder onze ontroering, zouden wij niet noodig hebben gehad onze namen te noemen.

— Welnu, Kolonel! — sprak ik — het spijt mij, dat gij geen Spanjaard zijt; want gij ziet, dat een van ons voor den ander moet wijken.

Onze paarden hadden de teugels op den hals, en ik stak, dit zeggende, de handen in de holsters om mijne pistolen te vatten.

— Ik zie dat zoo goed — antwoordde de Kolonel met ijskoude bedaardheid — dat ik uw paard reeds voor den kop zou hebben geschoten, als ik niet vreesde, dat het mijne schrikken zou en dan mede in de diepte zou storten.

Ik zag, dat de Kolonel zijne pistolen reeds gereed had. (Vervolg hierna)

